

steret — bestående af flere datafiler eller delregistre og de til disse hørende programmer m. v. som ét edb-register, såfremt systemet teknisk og administrativt fungerer som en enhed. Den nærmere afgrænsning af edb-registerbegrebet må overlades til praksis.

I *stk. 3* fastlægges nærmere, hvad der forstås ved personoplysninger. Personoplysninger er herefter oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om dette forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer som f. eks. løbenummer. Offentlige myndigheders edb-registre er kun omfattet af loven, hvis registeret indeholder sådanne oplysninger. Denne begrænsning skyldes, at lovens hovedsigte er at beskytte de enkelte borgere mod datamisbrug. Forudsætningen for, at der overhovedet kan ske sådanne krænkelse, er, at registeret kan give oplysninger om bestemte personer.

Registeret må således indeholde oplysninger, som kan identificere en bestemt person, for at være omfattet af loven. Det vil først og fremmest sige oplysninger om navn og adresse eller personnummer. Efter formuleringen er det imidlertid ikke nødvendigt for at bringe registeret ind under loven, at identifikationsoplysningen er alment bekendt eller umiddelbart tilgængelig. Også registre, som indeholder identifikationer, som kun gør det muligt for den indviede at forstå, hvem en oplysning vedrører, omfattes af loven. Det er således tilstrækkeligt, at der i registeret findes et løbenummer eller lignende, f. eks. medlemsnummer eller journalnummer. Hvis f. eks. navn og adresse erstattes af en speciel nummerering, der kan føres tilbage til den oprindelige individuelle oplysning, er dette ikke tilstrækkeligt til at undtage registeret fra loven.

Det er ikke afgørende, om registeret efter en traditionel sprogbrug kan kaldes et personregister. Loven omfatter således også tingsregistre, f. eks. motor- eller ejendomsregistre, der indeholder oplysninger om ejerforhold, der kan henføres til bestemte personer. Det samme gælder erhvervsregistre med personoplysninger.

Til § 2.

Bestemmelsen træder i stedet for § 2 i betænkningssudkastet, hvis affattelse efter justitsministeriets opfattelse ville kunne give anledning til fortolkningstvivl. Efter bestemmelsen kan vedkommende minister efter indhentet udtalelse fra registertilsynet bestemme, at registre, der føres for nærmere angivne selskaber m. v., skal være omfattet af loven i tilfælde, hvor dette ikke følger umiddelbart af § 1, såfremt udgifterne ved deres virk-

somhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler. Overførelsen af midler vil normalt bestå i direkte tilskud, men bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor en institutions udgifter dækkes i form af egentlige betalinger fra offentlige myndigheder for modydelse. Kravet om, at den offentlige udgiftsdækning skal være „overvejende“, indebærer, at andelen skal være af en betragtelig størrelse i forhold til de samlede udgifter, i alt fald ikke under 60-70 pct. heraf. Der må i øvrigt anlægges en individuel bedømmelse af institutionen på grundlag af en række andre faktorer, herunder navnlig, hvilken virksomhed institutionen udøver. Bestemmelsen vedrører alene betaling af driften og kan derfor ikke bringes til anvendelse som følge af f. eks. størrelsen af det offentlige aktiebesiddelse i et selskab.

Beføjelsen til at træffe bestemmelse efter § 2 tilkommer „vedkommende minister“, dvs. den minister, under hvis lovgivningsområde institutionen m. v. hører.

Denne adgang til at udstrække lovens område findes påkrævet, bl. a. fordi der allerede i dag findes en række større edb-registre, der indeholder oplysninger af endog meget personlig karakter, som ellers ikke ville blive underkastet den indgående kontrol, som bl. a. er hensigten med lovgivningen. Der kan i den forbindelse henvises til side 227 i betænkningen om offentlige registre.

Samtlige ministerier må derfor i forbindelse med en gennemgang af de registre, der hører under deres ressort, men som føres for institutioner, der ikke er omfattet af forslaget § 1, foretage en konkret vurdering af registrene til afgørelse af, hvorvidt de bør inddrages under lovens regler.

Registertilsynet vil kunne henlede et ministeriums opmærksomhed på registre, som efter tilsynets opfattelse bør være omfattet af loven.

Et register, der i medfør af denne bestemmelse inddrages under loven om offentlige registre, vil ikke herefter tillige være omfattet af reglerne i lov om private registre, jfr. bestemmelsen i § 2, stk. 1, i sidstnævnte lovforslag.

Til § 3.

Efter § 3 kan vedkommende minister bestemme, at andre registre med personoplysninger, der føres for de i § 1, stk. 1, og § 2 nævnte myndigheder og institutioner, omfattes af loven. Der sigtes herved til større manuelle registre, der indeholder personlige oplysninger som f. eks. straffeoplysninger og helbredsoplysninger.

Baggrunden for bestemmelsen er bl. a. at sikre, at en række eksisterende registre, der for tiden føres manuelt, kan inddrages under loven.